

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715213334
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6715213334.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Jána Auxta, v právnej veci žalobcu: DESTACAR, s.r.o., so sídlom Rovňany 10, 985 24 Rovňany, IČO: 36 623 687, zastúpený: JUDr. Michal Matala, advokát, so sídlom Martina Rázusa 19, 984 01 Lučenec, IČO: 42 306 141, proti žalovanému: UNIQA pojišťovna, a. s., Európska 136/810, Praha 6, IČO: 49 240 480, Česká republika, zastúpený: PRK Partners s. r. o., so sídlom Hurbanovo námestie 3, 811 06 Bratislava, IČO: 35 978 643, o zaplatenie 15.682,13 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 9C/221/2015-602 zo dňa 13. 08. 2021 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 9C/221/2015-610 zo dňa 13. 08. 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 9C/221/2015 - 602 zo dňa 13. 08. 2021 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 9C/221/2015 - 610 zo dňa 13. 08. 2021 vo výrokoch II. a III. **p o t v r d z u j e .**

II. Rozsudok okresného súdu vo výrokoch IV., V. a VI. **z r u š u j e a v tejto časti v r a c i a v e c** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie sčasti istiny 9.916,87 Eur zastavil (výrok I.), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok III.). Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť znalcovi Ing. Petrovi Kováčovi znalečné 94,92 Eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (výrok IV.). Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť znalcovi Ing. M. E. znalečné vo výške 54,12 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (výrok V.). Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť znalcovi Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline znalečné 1.185,84 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (výrok VI.).

2. Súd prvej inštancie rozhodoval o žalobe žalobcu, ktorou si uplatnil proti žalovanému nárok na zaplatenie 15.682,13 Eur s 9,05 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 30. 09. 2014 do zaplatenia s poukazom, že žalovaný uzavrel so žalobcom poistnú zmluvu, dňa 09. 11. 2013 došlo pri dopravnej nehode k poškodeniu poisteného motorového vozidla, pričom po vykonaní šetrenia poisťovňou potrebného na poskytnutie poistného plnenia, žalovaný odmietol žalobcovi poskytnúť poistné plnenie v zmysle dojednanej zmluvy. Žalobca si prostredníctvom ním prevádzkovaného autoservisu zabezpečil vykonanie opravy poškodením motorového vozidla, o čom bola vystavená faktúra č. 30140122 zo dňa 15. 05. 2014, podľa ktorej náklady na vykonanie opravy poškodení motorového vozidla predstavovali sumu 16.507,51 Eur bez DPH.

3. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalovaný uzavrel so žalobcom Poistnú zmluvu číslo 81034558, ktorou bolo poistené osobné motorové vozidlo poisteného

továrenskej značky J. XXXZ (L EČV: K. XXX AP, VIN: Z rok výroby 2011, zdvihový objem 3696 cm³ pre prípad jeho krádeže, lúpeže, poškodenia alebo zničenia. Žalobca je vlastníkom a prevádzkovateľom poisteného motorového vozidla, ktoré v rámci svojej podnikateľskej činnosti využíva na krátkodobý i dlhodobý prenájom na základe individuálnych požiadaviek klientov žalobcu. Dňa 09. 11. 2013, podľa záznamu ODI Zvolen, došlo k poškodeniu poisteného motorového vozidla pri dopravnej nehode, ku ktorej došlo tak, že vodič K. H. pri jazde s motorovým vozidlom v snahe vyhnúť sa zveri, ktorá mu vbehla do cesty, pri vyhýbaní sa zišiel na krajinu cesty a dostal šmyk a následne po strete so zverou narazil s motorovým vozidlom do stromu. Svedčí o tom záznam z ODI Zvolen. Žalobca následne oznámil žalovanému vznik poistnej udalosti na poistenom motorovom vozidle, ktorú žalovaný zaevidoval pod č. 2508127113. Dňa 18.11.2013 žalobca umožnil žalovanému vykonať obhliadku poškodeného vozidla a dňa 27. 11. 2013 jeho následnú doobhliadku. Po vykonaní šetrenia potrebného na poskytnutie poistného plnenia, žalovaný žalobcovi odmietol poskytnúť poistné plnenie v zmysle dojedanej zmluvy a poistnú udalosť v čase podania žaloby ukončil bez poskytnutia plnenia. Dňa 05. 01. 2015 žalobca vyzval žalovaného na zdôvodnenie zamietavého stanoviska, na doloženie všetkých relevantných dokumentov. Keďže žalobca neobdržal od žalovaného ďalšie pokyny k postupu pri likvidácii poistnej udalosti, zabezpečil si prostredníctvom ním prevádzkovaného autoservisu vykonanie opravy poškodení motorového vozidla, o čom bola vystavená faktúra č. 30140122 zo dňa 15. 05. 2014, podľa ktorej náklady na vykonanie opravy poškodení motorového vozidla predstavovali sumu 16.507,51 Eur bez DPH. Táto faktúra o výške nákladov na opravu vychádzala z výpočtu nákladov na opravu podľa autorizovaného programu AUDATEX.

4. Zo všeobecných poistných podmienok KASKO, oddiel II odsek 5 bod 8 vyplýva, že škodová udalosť alebo dopravná nehoda v cestnej prevádzke v zmysle pravidiel cestnej premávky, pri ktorej dôjde k poškodeniu alebo zničeniu predmetného poistenia v dôsledku zvonku pôsobiacich mechanických síl má poistený z dojednaného poistenia právo na plnenie ak došlo k poškodeniu, alebo zničeniu predmetu poistenia poistnou udalosťou za dodržania ustanovení v podmienkach poistenia a dojednaní v poistnej zmluve.

5. Žalobca si vypočítal poškodenie motorového vozidla na sumu 16.507,51 Eur, po odpočítaní zmluvnej spoluúčasti 5 %, 825,38 Eur. Žalobou si uplatnil 15.682,13 Eur spolu s 9,05 %-ným úrokom z omeškania ročne od 30. 09. 2014 do zaplatenia. Z oznámenia o výške poistného plnenia žalovaného žalobcovi zo dňa 30. 03. 2020 vyplýva výpočet výšky škody 14.840,58 Eur s DPH mínus 2.473,43 Eur odpočet DPH mínus 1.928,34 Eur nepriznanie položky pravá kapota, pravý predný disk, lakovacia práca plus materiál, výška škody 10.438,81 Eur, zmluvná spoluúčasť 5 % 521,94 Eur. Z oznámenia o výške poistného plnenia na č. I. 410 vyplýva, že žalovaný uhradil žalobcovi 9.916,87 Eur na bankový účet číslo XXXXXXXXXX/XXXX.

6. V konaní boli vypracované znalecké posudky, a to znalecký posudok Ing. K. H., ktorý uvádzal, že rozsah a charakter poškodenia vozidla technicky nezodpovedá poškodeniu vozidla nárazom do stromu. Znalecký posudok Ing. M. E. konštatuje, že z technického hľadiska je prijateľné, že pri predmetnej dopravnej nehode došlo k poškodeniu vozidla spôsobom, ktorý deklaruje účastník dopravnej nehody, z technického hľadiska je prijateľné, že charakter a rozsah poškodenia motorového vozidla korešponduje s popisom priebehu nehodového deja, tak ako to uvádza účastník dopravnej nehody, náklady na opravu 16.507,31 Eur bez DPH zodpovedajú nákladom potrebným na obnovenie funkčných a vzhľadových vlastností vozidla. Znalci boli v konaní pred súdom aj vypočutí a vzhľadom na rozdielne závery znaleckých posudkov, čo sa týka nehodového deja, keďže každý zo znalcov zotrval na záveroch svojho posudku, súd nariadil znalecké dokazovanie, ktorého vypracovaním poveril Ústav súdneho inžinierstva v Žiline, ktorý v závere posudku uviedol, že výpoveď vodiča k priebehu nehody nemožno z technickej stránky jednoznačne posúdiť, t. j. potvrdiť resp. vylúčiť jej prijateľnosť. Nestotožnil sa so závermi znalca Ing. H. z dôvodu, že v jeho posudku je nesprávne vyhodnocovaná jazdná stopa, nesprávne vyhodnotená poveternostná situácia v čase nehody. Podľa záveru Ústavu súdneho inžinierstva náklady na opravu vozidla v novembri 2013 s využitím alternatívnych dielov predstavujú čiastku 14.841,- Eur s DPH. V konaní bol opakovane vypočutý aj znalec Doc. Ing. K. H., K., ktorý uviedol vo vzťahu k rozdielu vo výpočte Ing. E., ktorý posudzoval náklady na opravu skutočne vynaložené, že Ústav súdneho inžinierstva pracoval s inou metódou a vypracoval vlastnú kalkuláciu predpokladaných nákladov. Na žiadosť žalovaného doplnil Ústav súdneho inžinierstva znalecký posudok, v ktorom v závere uviedol, že náklady na opravu motorového vozidla v autorizovanom servise predstavujú sumu 15.207,18 Eur s DPH. So závermi znaleckého posudku Ing. E. v znaleckom posudku, že výsledná čiastka faktúry je

16.507,51 Eur s DPH sa nestotožnil, znalec nevykonával výpočet nákladov na opravu predmetného vozidla, vo faktúre sa nachádzajú aj položky, ktorých poškodenie nie je možné logicky vysvetliť v súvislosti s opisovaným nehodovým dejom, z tohto dôvodu nepovažuje postup ani výšku nákladov určenú Ing. E. za správne. Znalec Doc. Ing. K. H., K.. ako zodpovedný riešiteľ znaleckého posudku z Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity na pojednávaní dňa 13. 08. 2021 zotrval na záveroch znaleckého posudku a doplnenia 1 k znaleckému posudku. K neautorizovanému servisu sa vzťahuje čiastka 14.841,- EUR s DPH. Suma 15.207,18 EUR s DPH sa vzťahuje k autorizovanému servisu. Do položiek nezahrnul snímač airbagov, keďže výrobca nepredpisuje výmenu snímača po dopravnej nehode, nie je poškodený. Do položiek zahrnul tie položky, ktorých mechanizmus vzniku vedel vysvetliť a tiež sa nachádzajú v obhliadke vykonanej pracovníkom poisťovne. Zahrnul veci z prvotnej obhliadky a so všetkých dodatočných ohliadok. Pri doohliadke bolo zistené, že pánty prednej ľavej a pravej kapoty - výmena skutočne bola realizovaná. Záves ľavej motorovej kapoty, záves pravej motorovej kapoty do položky zahrnuli. Pri výmene ľavého predného blatníka túto nezahrnuli, a to preto, lebo k nárazu došlo na pravej časti vozidla, nezistil mechanizmus ako by mohol byť poškodený ľavý blatník pri náraze do pravej časti vozidla. Táto položka nie je zahrnutá v obhliadke pracovníka poisťovne ako poškodená položka, ktorú treba vymeniť. Ložisko pravého predného kolesa nie je pracovníkom poisťovne označené ako položka na výmenu, preto tieto nezahrnul do výpočtu, čo je bežný postup.

7. Keďže v priebehu konania žalovaný žalobcovi plnil vo výške 9.916,80 Eur a v tejto časti žalobca zobral žalobu späť, súd konanie v časti istiny 9.916,87 Eur zastavil (výrok I.).

8. Súd prvej inštancie v bode 45. odôvodnenia uviedol, že znalecký ústav jednoznačne vylúčil, že poškodenie kapoty a disku pravého kolesa by mohlo vzniknúť v súvislosti so škodovou udalosťou, tým odstránil rozpor medzi znaleckými posudkami Ing. H. a Ing. E.. Na druhej strane uviedol, že k škodovej udalosti mohlo, ale nemuselo, dôjsť tak ako to tvrdí vodič vozidla J.. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že primerané náklady na opravu vozidla J. k novembu 2013 predstavujú 14.840,58 Eur s DPH. Vzhľadom na závery znaleckého posudku 3, v ktorom znalecký ústav uzavrel, že vzájomný stret vozidla J. a stromu nie je vylúčený, je technicky prijateľný, žalovaná strana pristúpila k vyčísleniu výšky poistného plnenia, ktoré patrí žalobcovi, nepriznala poistné plnenie za poškodenie kapoty a disku pravého kolesa vrátane nákladov na použitý materiál a práce vykonané v súvislosti s výmenou týchto dielov, ktoré neboli poškodené v súvislosti s dopravnou nehodou. Žalovaná pri výpočte výšky poistného plnenia postupovala tak, že od sumy 14.840,58 Eur s DPH, t.j. znaleckým ústavom určenou výškou primeraných nákladov na opravu vozidla J. odpočítala sumu 2.473,43 Eur, výšku DPH, sumu 1.928,34 Eur, výšku nepriznaných položiek, výšku nepriznaných položiek za kapotu a disk pravého kolesa vrátane nákladov na použitý materiál a práce vykonané v súvislosti s výmenou týchto dielov, sumu 521,94 Eur, zmluvnú spoluúčasť žalobkyne v dojednanom rozsahu. Z vyjadrenia znalca Doc. Ing. H., K.. na pojednávaní vyplýva, že znalecký ústav pri určovaní primeraných nákladov na opravu vozidla J. vychádzal z technológie opravy predpísanej výrobcom vozidla, t.j. tak ako sa tieto opravy vykonávajú v autorizovaných servisoch, znalec pritom potvrdil, že sa môže stať neautorizovaný servis si postup opravy zjednoduší a nevykoná opravu tak ako sa vykonáva v autorizovaných servisoch. Znalecký ústav pri výpočte vychádzal z cien alternatívnych dielov. Rozdiel medzi alternatívnymi a originálnymi dielmi je pritom vzhľadom na pomerne špecifický typ vozidla zanedbateľný, cca 140,- Eur. Suma 10.366,01 Eur pri použití alternatívnych dielov oproti sume 10.507,49 Eur pri použití originálnych dielov a hodinovej sadzbe za cenu práce neautorizovaného servisu. Znalecký ústav vyčíslił primerané náklady na opravu vozidla J. vo výške 12.367,15 Eur bez DPH, t. j. 14.840,50 Eur s DPH. Táto suma však zahŕňa tiež náklady spojené s výmenou kapoty a disku pravého predného kolesa. Znalecký ústav určil výšku primeraných nákladov na úplnú opravu vozidla J. vrátane poškodenia kapoty a pravého disku v neautorizovanom servise vo výške 12.367,15 Eur bez DPH. Poistné plnenie poskytne poisťiteľ v tom prípade, žalovaný poistenému žalobcovi, len v rozsahu, v ktorom poistený preukáže poškodenie predmetu poistenia, ktoré vzniklo v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Kapota v ľavej časti a pravý predný disk neboli poškodené v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, a preto žalobcovi nepatrí poistné plnenie za náklady vzniknuté v súvislosti s výmenou, resp. opravou prednej kapoty a pravého predného disku. Znalec Doc. Ing. H., K.. závery svojho znaleckého posudku potvrdil. Žalovaný poukázal na to, že primeranými nákladmi na opravu poisteného vozidla sa rozumejú iba tie náklady na opravu, ktoré sú potrebné na uvedenie predmetu poistenia do pôvodného stavu. Náklady súvisiace s výmenou, opravou kapoty a pravého predného disku nemôžu slúžiť na uvedenie vozidla J. do pôvodného stavu, keďže tieto boli poškodené už v čase škodovej udalosti a nie je možné ich zahrnúť medzi primerané náklady, ktoré v zmysle všeobecných poistných podmienok poisťiteľ je povinný poskytnúť poistenému. Rozhodujúce je,

že v čase škodovej udalosti boli diely kapoty v pravej prednej časti poškodené. Súd mal za to, že došlo k riadnemu vysporiadaniu sporných nárokov medzi žalobcom a žalovaným, súd preto žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Žalobca zotrval na žalobe sčasti 5.765,26 Eur s 9,05 %-ným úrokom z omeškania ročne od 30. 09. 2014 do zaplatenia a 9,05 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 9.916,87 Eur od 30. 09. 2014 do 01. 04. 2020. Súd žalobu zamietol sčasti istiny 5.765,26 Eur a 9,05 %-ným úrokom z omeškania ročne od 30. 09. 2014 do zaplatenia.

9. Vec právne posúdil podľa § 514, § 417 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2, § 788 ods. 1, § 806 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 a pri aplikácii aj § 256 os. 1 CSP.

10. Žaloba žalobcu bola sčasti dôvodná vo výške 9.916,87 Eur s 9,05 %-ným úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 30. 09. 2014 do 01. 04. 2020, sčasti istiny 5.765,26 Eur s 9,05 %-ným úrokom z omeškania ročne od 30. 09. 2014 do zaplatenia nie je dôvodná, súd pomerom úspechu a neúspechu 60:40 zistil, že sa blíži k 50 %, preto rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Vzhľadom k tomu, že sa jedná o konečné rozhodnutie vo veci, zo zložených preddavkov nebolo vyplatené znalcovi znalečné, súd zaviazal žalobcu, ako stranu sporu, ktorá mala záujem na vyporiadaní pohľadávky na zaplatenie znalcovi Ing. Petrovi Kováčovi znalečné vo výške 94,92 Eur, Ing. Andrejovi Haringovi znalečné vo výške 54,12 Eur a Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline sumu 1.185,84 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Znalec Doc. F. K. H., K.. na pojednávaní dňa 13. 08. 2021 nemal vyčíslené znalečné, preto súd rozhodol, že o zvyšnom znalečnom rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia.

11. Súd prvej inštancie doplniacim rozsudkom č. k. 9C/221/2015-610 zo dňa 13. 08. 2021 doplnil rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 9C/221/2015-602 zo dňa 13. 08. 2021 tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 9,05 % úrok z omeškania ročne zo sumy 9.916,87 Eur od 30. 09. 2014 do 01. 04. 2020, ktorý doplniaci rozsudok bol vyhlásený na pojednávaní dňa 13. 08. 2021, postupom v zmysle § 225 ods. 1, 2, a 3 CSP. V odôvodnení rozsudku uviedol, že súd týmto doplniacim rozsudkom rozhodol o tom, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 9,05 %-ný úrok z omeškania ročne zo sumy 9.916,87 Eur od 30.09.2014 do 01.04.2020 z dôvodu, že v tento deň 30. 09. 2014 žalovaný vystavil žalobcovi oznámenie, že mu poistné plnenie neposkytne a do 01. 04. 2020 z dôvodu, že tento deň je nasledujúci deň po plnení poistného plnenia 9.916,87 Eur. O príslušenstve rozhodol pri aplikácii ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Vládneho nariadenia č. 87/1995 Z. z.

12. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvej inštancie podal, a to do výrokov II., III., IV., V. a VI. podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, keď mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V úvode zdôvodnenia odvolania uviedol skutkové tvrdenia rovnaké ako v podanej žalobe. Poukázal na to, že žalovaný po vykonaní znaleckého dokazovania v rámci súdneho konania pristúpil k čiastočnému plneniu vo výške 9 916,87 Eur, ktorým dokazovaním bolo preukázané, že došlo k dopravnej nehode spôsobom ako to tvrdil žalobca. Má za to, že v zmysle oddielu II. článok 4 bod 2 VPP platí, že výška poistného plnenia sa rovná sume zodpovedajúcej primeraným nákladom na opravu motorového vozidla, zníženým o cenu použiteľných zvyškov a dojednanej spoluúčasti, a teda prináleží mu doplatok poistného plnenia vo výške 5.765,26 Eur, v ktorej časti súd žalobu zamietol. Má za to, že suma 16.507,51 Eur v zmysle faktúry žalobcu 3140122 zodpovedá primeraným nákladom na opravu motorového vozidla, znížená o spoluúčasť, t. j. plnenie celkom malo byť vo výške 15.682,13 Eur. Súdny znalec Ing. H. na nariadenom pojednávaní sa nevedel vyjadriť k metodike výpočtu primeraných nákladov v znaleckom posudku Ing. E. a taktiež k jeho vyjadreniu k poškodeniu kapoty i pravého predného disku na poistenom motorovom vozidle. Nesúhlasí žalobca s výpočtom nákladov na opravu motorového vozidla, tak ako to uviedol Ústav súdneho inžinierstva Žilina. Z protokolu výpočtu nákladov realizovaných Ústavom súdneho inžinierstva vyplýva, že znalecký ústav do výpočtu nezahrnul niektoré materiálové položky a s tým súvisiace pracovné úkony z faktúry zo dňa 15. 05. 2014 vyhotovenej spoločnosťou žalobcu, a to to držiak ostrekovača, klinový remeň, ložisko PP kolesa, nádržka vyr., snímač airbagu, ovládanie kapoty P, ovládanie kapoty L, spojler predného nárazníku, rám PR masky, nosník P predného čela, potrubie servoriad. Nezahrnutie týchto položiek do kalkulácie Ústav nijako neodôvodňuje. Skutočnosť, že klinový remeň nie je uvedený v ohliadke, nevylučuje jeho výmenu, pokiaľ sa pri oprave zistí, že táto je potrebná. Faktúru spoločnosti žalobcu a kalkuláciu Ústavu súdneho inžinierstva nie je možné priamo porovnávať, pretože sú v nich uvedené rozdielne sadzby za prácu, rozdielne sú niektoré ceny materiálových

položiek a totožný nie je ani použitý materiál. Podľa názoru žalobcu bolo posúdenie nákladov na opravu (vzhľadom k rozsahu podkladov) revíziou faktúry postačujúce. Oprava bola prevedená a došlo k obnoveniu funkčných a vzhľadových vlastností vozidla. Ústav súdneho inžinierstva použil rozdielnu metodiku stanovenia nákladov na opravu, z čoho aj vyplýva rozdiel vo výške nákladov, keď podľa kalkulácie nákladov na opravu Ústavom súdneho inžinierstva boli vo výške 15.207,19 Eur s DPH a podľa faktúry vystavenej žalobcom boli celkové náklady na opravu vo výške 16.507,51 Eur s DPH. Žalobca považuje za účelnú aj výmenu ľavého predného blatníka a jeho držiaka z dôvodu, že nie je možné vylúčiť ich poškodenie - deformáciu. Možnosť poškodenia týchto dielov bola vyhodnotená aj súdnym znalcom Ing. E., ktorý nevyvylúčil možnosť poškodenia blatníka a jeho držiaka, vzhľadom ku kontaktu s ľavým predným blatníkom. Rovnako súdny znalec Ing. E. nevyvylúčil možné poškodenie ostrekovača ľavého svetla. Ústav súdneho inžinierstva sa nestotožnil s postupom stanovenia nákladov na opravu motorového vozidla súdnym znalcom Ing. E., a okrem iného toto zdôvodňuje tým, že „poškodenie nie je možné logicky zdôvodniť v súvislosti s opisovaným nehodovým dejom“. Má za to, že toto zdôvodnenie nie je celkom postačujúce a nie je konkrétne. Tiež sa celkom nezhoduje s výsledkami ohliadok (napr. ovládanie kapoty (L + P) - kalkulácia ÚSI tieto položky neobsahuje a v obhliadke sú uvedené ...). Žalobca poukázal, na skutočnosť, že k detailnému posúdeniu rozsahu poškodenia vozidla nie je dostatočná fotografická dokumentácia, preto je potrebné zohľadniť aj konkrétny postup pri oprave, čo predstavuje práve faktúra za opravu. Má za to, že nie je dôvod na zníženie poisťného plnenia a žalobca má nárok na zaplatenie poisťného plnenia v uplatnenej výške. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 5.762,26 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % ročne od 30. 09. 2014 do úplného zaplatenia a žalobcovi voči žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, alebo aby v napadnutých výrokoch rozsudok súdu zrušil a vec súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

13. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu oznámil súdu zlúčenie spoločnosti UNIQA poisťovňa, a. s. so sídlom Krasovského 15, Bratislava, IČO: 00 653 501 so spoločnosťou UNIQA pojišťovna, a. s. so sídlom Európska 810/136, Praha 6, IČO: 49 240 480, ktorá je nástupníckou spoločnosťou pôvodného žalovaného, a ktorá vykonáva podnikateľskú činnosť v Slovenskej republike prostredníctvom svojej organizačnej zložky UNIQA poisťovňa, a. s., pobočka poisťovne z iného členského štátu so sídlom Krasovského 3986/15, IČO: 53812948. K samotnému odvolaniu žalobcu v podanom odvolaní, keď podľa názoru žalobcu znalecký ústav neodôvodňuje, prečo nezahrnul do svojej kalkulácie nákladov na opravu vozidla niektoré z položiek, ktoré boli uvedené v internej faktúre č. 30140122, konkrétne držiak ostrekovača, klinový remeň, ložisko PP kolesa, nádržka, snímač airbagu, ovládanie kapoty L a P, spojler predného nárazníku, rám prednej masky, nosník predného čela a potrubie servoriadenia (ďalej len „nepoškodené diely“), uviedol, že nie je pravdivé, keď znalecký ústav v časti 2.6. posudku vysvetlil, prečo do jeho kalkulácie neboli zahrnuté tieto diely Poukázal na to, že znalecký ústav dôvodil, že v prípade rozsiahlejších poškodení vozidla sa postupuje spôsobom, že je vykonaná prvotná obhliadka a v prípade, že sú zistené ďalšie (skryté) poškodenia vozidla, ktoré neboli zdokumentované pri prvotnej obhliadke, je vykonaná ďalšia doobhliadka vozidla za prítomnosti pracovníka poisťovne. Na internej faktúre podľa názoru znaleckého ústavu sú však uvedené aj položky, ktoré neboli zdokumentované ani pri prvotnej obhliadke vozidla, ani pri doobhliadke, a ktoré nezodpovedajú ani stavu vyhotovenej fotodokumentácie. Oba zápisy o poškodení vozidla sú pritom podpísané zástupcom žalobcu, ako i zástupcom žalovanej. Ak by nepoškodené diely boli reálne poškodené, zástupca žalobcu by zjavne nepodpísal zápisy o poškodení vozidla a trval by na tom, aby v týchto zápisoch boli ako poškodené diely aj uvedené. Znalec doc. Ing. K. H., K.. na pojednávaní dňa 13.08.2021 uviedol, že pri vypracovaní ich kalkulácie vychádzali z obvyklého postupu, kedy uvažovali s opravou tých dielov, ktorých mechanizmus vzniku bolo možné vysvetliť v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, resp. boli zdokumentované v zápisoch z obhliadky, resp. doobhliadky. Vo vzťahu k snímaču airbagu uviedol, že v prípadoch, kedy došlo k dopravnej nehode, výrobcovia pri niektorých typoch vozidiel predpisujú výmenu snímaču airbagu; výrobca vozidla však takúto povinnosť neustanovuje, a preto nebolo potrebné vymieňať snímač airbagu. Navyše žalobca nepreukázal, že by snímač airbagu bol v súvislosti so škodovou udalosťou poškodený. Tiež poukázal na to, že pánty prednej ľavej ako i pravej kapoty boli v ich kalkulácii zahrnuté. K ostatným nepoškodeným dielom uviedol, že tieto neboli zahrnuté do ich kalkulácie z dôvodu, že nezistili mechanizmus, ako by pri škodovej udalosti mohlo dôjsť k ich poškodeniu a ani zo zápisov z obhliadky a doobhliadky nevyplýva, že by boli poškodené. Žalovaná poukázala na to, že znalecký ústav má medzi znalcami vysoké renomé, keď ústav vypracováva posudky v obzvlášť zložitých prípadoch alebo v prípade, ak je potrebné posúdiť rozdielne závery iných znalcov; ide o absurdnú situáciu, kedy žalobca spochybňuje závery znaleckého ústavu, pričom svoje tvrdenia odôvodňuje na základe internej faktúry.

Žalovaná ďalej poukázala na nesprávnosť tvrdenia žalobcu, že podľa tejto internej faktúry boli celkové náklady na opravu vo výške 16.507,51 Eur s DPH. V skutočnosti v zmysle faktúry malo ísť o sumu 16.507,51 Eur bez DPH. Interná faktúra pritom nie je faktúrou v zmysle platných právnych predpisov. Žalobca je prevádzkovateľom autoservisu, žalobca si tak mal v rámci jednej obchodnej spoločnosti (teda sám sebe) fakturovať cenu opravy vozidla. Vzhľadom na všetky okolnosti je zrejmé, že žalobca uvedenú faktúru ani neeviduje vo svojom účtovníctve. Z povahy veci tak interná faktúra nemôže predstavovať dôkaz o výške nákladov na opravu vozidla. Žalobca nepreukázal, že by nepoškodené diely boli reálne poškodené, a teda v tomto rozsahu neuniesol dôkazné bremeno. Vo vzťahu k poškodeniu vozidla vzniknuté v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou žalovaná poukázala, že znalecký ústav uviedol, že ohľadom škodovej udalosti absentujú podstatné podklady (napr. detailnejšia fotodokumentácia) pre komplexnejšie posúdenie nehodového deja škodovej udalosti, a preto nie je možné potvrdiť alebo vylúčiť technickú prijateľnosť výpovede vodiča vozidla o tom, ako malo dôjsť ku škodovej udalosti. K škodovej udalosti tak mohlo (ale nemuselo) dôjsť tak, ako to tvrdí vodič vozidla. Podľa znaleckého ústavu je vzájomný stret vozidla a pevnej prekážky (stromu) technicky prijateľný výlučne za predpokladu, že kapota a disk pravého kolesa boli na vozidle poškodené už pred škodovou udalosťou. Znalec Kohút na pojednávaní uviedol, že v ľavej časti kapoty sa nachádzalo poškodenie, ktoré nemá zodpovedajúceho kontaktného partnera, a preto toto poškodenie nesúvisí so škodovou udalosťou. Podľa znalca H. na poskytnutej fotodokumentácii nie je zachytený tzv. korešpondujúci kontaktný predmet, s ktorým by malo vzniknúť poškodenie na prednom pravom disku vozidla. Z vyššie uvedeného tak vyplýva, že kapota a pravý predný disk boli poškodené už v čase škodovej udalosti. Žalobca vo svojom odvolaní, okrem iného tvrdí, že oprava bola prevedená a došlo k obnoveniu funkčných a vzhľadových vlastností vozidla. Žalobca však žiadnym spôsobom nepreukázal rozsah opravy vozidla, t. j. či vôbec a v akom rozsahu boli poškodené diely vozidla aj skutočne vymenené a teda či došlo k oprave vozidla, keď v tejto súvislosti nepredložil žiadne účtovné doklady o zakúpených náhradných dieloch. Ide teda iba o nepreukázané tvrdenia žalobcu. Vo vzťahu k výške nároku na poistné plnenie podľa dojednaných poistných podmienok žalovaná uviedla, že poistné plnenie poskytne poisťiteľ len v rozsahu, v ktorom poistený preukáže, že poškodenie predmetu poistenia vzniklo v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Keďže kapota a pravý predný disk boli v čase škodovej udalosti už poškodené, je irelevantné, že pri škodovej udalosti malo dôjsť aj k poškodeniu kapoty v jej pravej časti, keďže rozhodujúce je, že v čase škodovej udalosti boli tieto diely už poškodené. V zmysle Oddielu II, článok 4 bod. 2 VPP platí, že výška poistného plnenia sa rovná sume zodpovedajúcej primeraným nákladom na opravu zníženým o cenu použiteľných zvyškov a dojednanej spoluúčasti. V zmysle Oddielu II, článok 5 bod. 5 VPP platí, že primeranými nákladmi na opravu sa rozumejú náklady, ktoré sú potrebné na uvedenie predmetu poistenia poškodeného poistnou udalosťou do pôvodného stavu, vypočítané podľa údajov o cenách materiálu a časovej náročnosti vykonaných prác poskytovaných výrobcom alebo výhradným importérom motorových vozidiel v systéme Audatex, pri zohľadnení obvyklých cien za obdobné výkony pre danú oblasť. Ak je poisťník/poistený registrovaný platiteľ dane z pridanej hodnoty, hodnota zodpovedajúca tejto dani sa do primeraných nákladov na opravu nezapočítava. Vzhľadom na závery znaleckého posudku - Ústav, že vzájomný stret vozidla a stromu nie je vylúčený, žalovaná pristúpila k vyčísleniu výšky poistného plnenia, ktoré patrí žalobcovi. Pri určení výšky poistného plnenia vychádzala z výšky primeraných nákladov na opravu vozidla k obdobiu 11/2013 určených znaleckým ústavom vo výške 14.840,58 Eur s DPH. Od tejto sumy, t. j. znaleckým ústavom určenou výškou primeraných nákladov na opravu vozidla, odpočítala sumu vo výške 2.473,43 Eur (t. j. výšku DPH), sumu vo výške 1.928,34 Eur (t. j. výšku nákladov súvisiacich s výmenou, resp. opravou kapoty a pravého predného disku) a sumu vo výške 521,94 Eur (t. j. zmluvnú spoluúčasť žalobcu v dojednanom rozsahu 5%) a žalobcovi zaplatila poistné plnenie v celkovej výške 9.916,87 Eur. Žalovaná trvá na správnosti svojho postupu, ako i na správnosti výšky poskytnutého poistného plnenia a žalobca neuvádza žiaden iný argument ohľadom týchto výrokov, má žalovaná za to, že súd aj o týchto výrokoch rozhodol správne. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu potvrdil a priznal žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

14. Žalobca sa k písomnému vyjadreniu žalovaného k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

15. Keďže žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu oznámil, že dňa 31. 08. 2021 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti UNIQA poisťovňa, a. s. so sídlom Krasovského 15, Bratislava, IČO: 00 653 501, so spoločnosťou UNIQA poisťovňa, a. s. so sídlom Európska 136/810, Praha 6, IČO: 49 2404 80, t. j. po rozhodnutí súdom prvej inštancie, Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 14Co/1/2022-669 zo dňa 15. 03. 2022 rozhodol, že v konaní pokračuje s právnym nástupcom žalovaného UNIQA poisťovňa, a. s., Európska 136/810, Praha 6 160 12, IČO: 49 240 480, Česká

republika, ktoré uznesenie bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu dňa 11. 04. 2022 a právnomu zástupcovi žalovanej dňa 30. 03. 2022 a nadobudlo právoplatnosť dňom 11. 04. 2022.

16. V dôsledku odvolania, ktoré proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonom stanovenej lehote, krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu podaného odvolania vo vzťahu k výrokom II. a III. postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil. Výroky IV., V. a VI. rozsudku prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a v tomto rozsahu vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

18. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Čo sa týka rozhodnutia vo veci samej, ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.), odvolací súd v zmysle § 379 a § 380 CSP vykonal vecný prieskum odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a konania pred súdom prvej inštancie, ktoré tomuto rozsudku predchádzalo, a to v medziach odvolacích dôvodov a rozsahu odvolania. Žalobca podaným odvolaním napádal rozhodnutie súdu, ktorým výrokom II. žalobu žalobcu vo zvyšnej časti zamietol, keď výrokom I. konanie sčasti istiny 9.916,87 Eur zastavil z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby. Vo vzťahu k podanému odvolaniu žalobcu voči výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie na základe podaného odvolania tak v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie vo veci na základe vykonaného dokazovania v odôvodnení rozhodnutia skonštatoval skutkový stav veci správne, so skutkovými závermi súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a v zmysle ust. § 383 CSP je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Súd dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP, rozhodnutie odôvodnil podľa § 220 ods. 2 CSP, keď odôvodnenie rozhodnutia má náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd uvádza, že žalobca, ako odvolateľ, v odvolaní neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vyvolať zmenu či zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie a ani nežiadal doplniť dokazovanie za podmienok stanovených v ust. § 384 ods. 1 a 3 CSP o ďalšie nové relevantné skutočnosti, ktoré nemohli byť bez jeho viny prezentované v konaní pred súdom prvej inštancie. Odvolací súd preto pri rozhodovaní o odvolaní žalobcu vychádzal zo súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu, pričom neboli naplnené procesné predpoklady dopĺňať dokazovanie, prípadne nariaďovať odvolacie pojednávanie zo strany odvolacieho súdu (§ 383, § 384 ods. 1, 2 a 3 v spojení s ust. § 366 CSP). Zároveň odvolací súd dospel vecným prieskumom rozhodnutia súdu prvej inštancie k názoru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci správne právne posúdenie. S prihliadnutím na rozsah odvolania žalobcu a odvolacie dôvody uvedené v jeho odvolaní, odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že podané odvolanie žalobcu dôvodné nie je a nemožno mu vyhovieť. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej považuje odvolací súd za vecne správne, po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok. Odvolací súd s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP považuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej za vecne správny ako vo výrokovej časti, tak aj v časti odôvodnenia. Zároveň v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie.

20. Nad rámec uvedeného odvolací súd s prihliadnutím na odvolacie dôvody žalobcu uvedené v podanom odvolaní uvádza, že:

21. Pokiaľ žalobca v odvolaní uvádzal, že má za to, že suma 16.507,51 Eur v zmysle faktúry žalobcu č. 3140122 zodpovedá primeraným nákladom na opravu motorového vozidla znížená o spoluúčasť, tvrdiac, že plnenie malo byť celkom vo výške 15.682,13 Eur s poukazom na oddiel II. článok 4 bod 2 VPP žalovaného, odvolací súd uvádza, že túto odvoláciu námietku nemožno považovať za dôvodnú. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že žalobcom uvádzaná faktúra je internou faktúrou žalobcu, datovaná dňom 15. 05. 2014, ktorou listinou žalobca preukazoval výšku nákladov na opravu motorového

vozidla J. XXXZ, pričom v predmetnej faktúre sú uvedené žalobcom tvrdené náhradné diely a vykonané práce, celkovo vyčíslené sumou 16.507,51 Eur bez DPH, pričom z obsahu žaloby nepochybne vyplýva, že od tejto sumy žalobca odpočítal spoluúčasť vo výške 5 %, t. j. čiastku 825,38 Eur a domáhal sa celkovo zaplata sumy 15.682,13 Eur. Keďže žalovaný spochybnil priebeh nehodového deja, tak ako to uvádzal žalobca a predložil v konaní súkromný znalecký posudok znalca Ing. K. H. (Znalecký posudok č. 115/2014 zo dňa 12. 09. 2014), v ktorom znaleckom posudku znalec uvádzal, že ku škode na osobnom motorovom vozidle J. XXXZ, e. č. K v súlade s deklarováým priebehom nehodového deja nemohlo dôjsť v celom rozsahu, rozsah a charakter poškodenia vozidla technicky nezodpovedá poškodeniu vozidla nárazom do stromu. Žalobca následne v konaní pred súdom prvej inštancie predložil súkromný znalecký posudok znalca Ing. M. E. (Znalecký posudok č. 201601702724 zo dňa 08. 12. 2016), v ktorom znaleckom posudku znalec uviedol, že z technického hľadiska je prijateľné, že pri predmetnej dopravnej nehode došlo k poškodeniu vozidla spôsobom, ktorý deklaruje účastník dopravnej nehody, pričom z technického hľadiska nie je možné posúdiť príčinu, ktorá bola primárnym podnetom pre vznik kolíznej situácie, nie je tiež možné posúdiť techniku jazdy vodiča vozidla J., správnosť jeho reakcie a možnosti odvrátenia dopravnej nehody. Znalec zároveň uviedol, že z technického hľadiska je prijateľné, že charakter a rozsah poškodenia vozidla J. korešponduje s popisom priebehu nehodového deja, tak ako to uvádza účastník dopravnej nehody. Znalec uviedol, že na základe posúdenia dokumentácie náklady na opravu, ktoré sú uvedené vo faktúre č. 30140122 vo výške 16.507,51 Eur bez DPH, zodpovedajú nákladom potrebným na obnovenie funkčných a vzhľadových vlastností vozidla a tieto náklady je možné považovať za náklady primerané na opravu vozidla. K Znaleckému posudku č. 115/2014 znalca K. H. uviedol, že podľa jeho názoru Ing. H. svoje závery, ktorými spochybňuje deklarováý priebeh nehodového deja, neodôvodnil jednoznačne a v postačujúcom rozsahu. Súd prvej inštancie vo veci pri aplikácii § 207 ods. 3 CSP, podľa ktorého návrh na nariadenie znaleckého dokazovania znaleckým ústavom je prípustný len v obzvlášť závažných prípadoch vyžadujúcich si osobitné vedecké posúdenie, alebo ak závery znalcov sú v zrejmom rozpore, nariadil znalecké dokazovanie Znaleckým ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, a to uznesením č. k. 9C/221/2015 - 304 zo dňa 25. 10. 2018, ktorý znalecký ústav vo veci aj podal Znalecký posudok č. 16/2020. V znaleckom posudku znalecký ústav v závere posudku konštatoval, že výpoveď vodiča vozidla J. k priebehu nehodového deja, dostupnú v čase spracovania posudku nemožno z technickej stránky jednoznačne posúdiť, t. j. potvrdiť, resp. vylúčiť jej technickú prijateľnosť. Vo vzťahu k znaleckému posudku F. K. H. a F. M. E. znalecký ústav uviedol, že sa nestotožňuje so závermi F. H., v znaleckom posudku F. H. je nesprávne vyhodnocovaná jazdná stopa vozidla, poveternostná situácia v čase nehody, pričom sa stotožňuje so závermi znalca F. E., že z technického hľadiska je prijateľné, že pri predmetnej dopravnej nehode došlo k poškodeniu vozidla spôsobom, ktorý deklaruje účastník nehody. Z technického hľadiska, ale nie je možné posúdiť príčinu, ktorá bola primárnym podnetom pre vznik kolíznej situácie, nie je tiež možné posúdiť techniku jazdy vodiča vozidla J., správnosť jeho reakcie a možnosti odvrátenia dopravnej nehody. Znalecký ústav zároveň konštatoval, že jednotlivé poškodenia na vozidle mohli vzniknúť tak, ako to deklaroval žalobca, avšak iba za predpokladu, že poškodenie kapoty v ľavej časti a disk pravého kolesa z boku bolo na danom vozidle už pred predmetnou škodovou udalosťou. Znalecký ústav náklady na opravu vozidla J. k obdobiu 11/2013 s využitím alternatívnych dielov vyčísлил čiastkou 14.841,- Eur s DPH. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že súd prvej inštancie následne vzhľadom na námietky žalobcu k znaleckému posudku vypočul na pojednávaní dňa 05. 06. 2020 znalca doc. F. K. H., K., ktorý sa podieľal na vypracovaní znaleckého posudku znaleckého ústavu. Na návrh žalobcu súd prvej inštancie uznesením č. k. 9C/221/2015 - 490 zo dňa 08. 07. 2020 nariadil vo veci doplňujúce znalecké dokazovanie ustanoveným znalcom - Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline. Následne znalecký ústav vypracoval Doplnenie č. 1 Znaleckého posudku č. 16/2020 (doplnok zo dňa 11. 02. 2021), v ktorom doplnku vyčísлил náklady na opravu predmetného vozidla k obdobiu 11/2013 pri oprave vykonávanej autorizovaným servisom čiastkou 15.207,18 Eur s DPH. Zároveň dal odpoveď na všetky otázky podľa uznesenia súdu. Následne na pojednávaní dňa 13. 08. 2021 bol opätovne vo veci vypočutý znalec doc. F. K. H., K., ktorý sa podieľal na vypracovaní znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, ktorý zdôraznil, že na záveroch znaleckého posudku a Doplnenia č. 1 k Znaleckému posudku č. 16/2020 zotrúva, podľa zadanej otázky vyčísлил ústav náklady na opravu vozidla čiastkou 14.841,- Eur s DPH v prípade vykonania opravy neautorizovaným servisom a v Doplnku č. 1 vyčísлил ústav náklady na opravu vozidla čiastkou 15.207,18 Eur s DPH v prípade vykonania opravy autorizovaným servisom. K vyjadreniu právneho zástupcu žalobcu zo dňa 04. 05. 2021 v spise na č. I. 572 znalec vypovedal, že čo sa týka položky snímač airbagov, tento nezahrnul ústav ako položku do nákladov na opravu z dôvodu, že výrobca výmenu snímača airbagov po dopravnej nehode nepredpisuje. V prípade, že snímač nie je poškodený, vozidlo nepotrebuje výmenu snímača. Vo vzťahu k ostatným

položkám uviedol, že do vyčíslenia nákladov zahrnuli položky, ktorých mechanizmus vzniku vedia vysvetliť a tiež sa nachádzajú v ohliadke vykonanej pracovníkom poisťovne, nakoľko účelom ohliadky je identifikovať položky, ktoré je potrebné vymeniť. Poukázal na to, že je bežné, že pri prvotnej ohliadke nemusia byť identifikované všetky položky, počas opravy sú nahradené ďalšie položky, a preto sa robí dodatočná ohliadka. Ústav postupoval tak, že zahrnul do vyčíslenia nákladov jednak veci z prvotnej ohliadky, ako aj dodatočných ohliadok. Vo vzťahu k ovládaniu kapoty uviedol, že po doohliadke bolo zistené, že pánty prednej ľavej a pravej kapoty boli vymenené, túto položku realizovali, nachádza sa tam položka záves ľavej motorovej kapoty, záves pravej motorovej kapoty, teda tieto položky do nákladov zahrnuli. Vo vzťahu k rozporovanej položke - výmena ľavého predného blatníka túto položku do nákladov nezahrnuli z dôvodu, lebo k nárazu došlo na pravej časti vozidla a nezistili mechanizmus, ako by mohol byť poškodený ľavý blatník pri náraze do pravej časti vozidla, pričom súčasne táto položka nie je zahrnutá v ohliadke pracovníka poisťovne ako položka poškodená, ktorú je potrebné vymeniť; rovnako aj ostatné položky - napr. ložisko pravého predného kolesa nie je označené ako položka na výmenu, preto takéto typy položiek do výpočtu nezahrnuli, čo je bežný postup. Ostatné položky sú tie, ktoré nie sú zahrnuté pracovníkom, poisťovne pri ohliadke ako položky poškodené. Do vyčíslenia zahrnuli iba tie položky, ktoré boli označené a poškodené položky, iné položky neriešili. Vypovedal, že môže dôjsť k poškodeniu klinového remeňa, avšak je potrebné, aby to bolo relevantným spôsobom verifikované, čo sa robí doohliadkou, kde sa zdokumentuje poškodenie na preukázanie, že to súvisí s nehodou. Toto v doohliadke nebolo. Konštatoval, že pri vypracovávaní vychádzajú len z tých podkladov, ktoré majú v spisovom materiáli. Odvolací súd postup súdu prvej inštancie čo sa týka vykonávaného dokazovania, ktoré odvolací súd špecifikoval vyššie, ako aj uvedenie dôkazov (znaleckých posudkov, výpoveď znalca doc. F. K. H., K..) uviedol odvolací súd z dôvodu, že žalobca v podanom odvolaní zásadne spochybňoval znalecký posudok namietajúc, že sa súdny znalec F. H. na nariadenom pojednávaní nevedel vyjadriť k metodike výpočtu primeraných nákladov v znaleckom posudku F. E., tiež k jeho vyjadreniu k poškodeniu kapoty, i pravého predného disku na poistenom motorovom vozidle, nesúhlasil s výpočtom nákladov na opravu motorového vozidla, ako to uviedol Ústav súdneho inžinierstva poukazujúc na to, že znalecký ústav do výpočtu nezahrnul niektoré materiálové položky a s tým súvisiace pracovné úkony z faktúry žalobcu zo dňa 15. 05. 2014 (zhodné ako v písomnom vyjadrení právneho zástupcu žalobcu zo dňa 04. 05. 2021 na č. I. 572), pričom žalobca namieta v podanom odvolaní, že nezahrnutie týchto položiek do kalkulácie ústav nijako neodôvodňuje; rovnako namieta, že skutočnosť, že klinový remeň nie je uvedený v ohliadke, nevylučuje jeho výmenu, pokiaľ sa pri oprave zistí, že táto je potrebná. Uvedené odvolacie námietky nemožno považovať za dôvodné, keďže Ústav súdneho inžinierstva všetky zadané otázky zodpovedal, vo veci opakovane vypočul aj súdneho znalca doc. F. K. H., K., ktorý sa na pojednávaniach vyjadroval ku všetkým námietkam žalobcu v konaní pred súdom prvej inštancie a ktoré sú zhodné s námietkami v podanom odvolaní, pričom podľa názoru odvolacieho súdu so všetkými námietkami sa aj dostatočným spôsobom vysporiadal. V tomto smere odvolací súd poukazuje na to, že pre nariadenie znaleckého posudku je potrebné, aby na posúdenie určitých skutočností boli potrebné vedecké poznatky, a zároveň pre zložitosť postupu nepostačuje odborné vyjadrenie, pričom znalecké dokazovanie znaleckým ústavom možno nariadiť len v obzvlášť závažných prípadoch, vyžadujúcich si osobitné vedecké posúdenie, alebo ak závery znalcov sú v zrejmom rozpore (ako v súdnej veci). Keďže v súdnej veci rozhodnutie vo veci samej záviselo od odborného posúdenia a náklady na vyčíslenie neboli preukázané iným dôkazom, keď za takýto dôkaz nemožno považovať internú faktúru žalobcu, ktorou si vyúčtoval náklady za opravu motorového vozidla, odvolací súd s prihliadnutím už na vyššie uvedené teda uzatvára, že odvolacie námietky žalobcu nemožno považovať za dôvodné, berúc do úvahy výsledky znaleckého dokazovania vykonané znaleckým ústavom a zohľadňujúc, že znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva vrátane Doplnku č. 1 zodpovedal na všetky otázky podľa zadania zo strany súdu, a zároveň zohľadňujúc opakovaný výsluch znalca v konaní pred súdom prvej inštancie doc. Ing. K. H., K., keď práve s prihliadnutím na výsledky znaleckého dokazovania a výsluch znalca nemožno považovať námietky žalobcu v podanom odvolaní za dôvodné. Odvolací súd je v zhode s názorom súdu prvej inštancie, že pri rozhodovaní bolo potrebné zohľadniť práve výsledky znaleckého dokazovania znaleckým ústavom a súd prvej inštancie pri rozhodovaní správne vychádzal zo záverov znaleckého posudku, z ktorého vyplýva, že primerané náklady na opravu vozidla J. v období november 2013 predstavuje čiastka 14.840,58 Eur s DPH. Žalovaná v priebehu konania zaplatila z titulu plnenia na poistnú udalosť čiastku 9.916,87 Eur, pričom súd prvej inštancie poukázal na výpočet výšky poistného plnenia zo strany žalovanej tak, že od sumy 14.840,58 Eur s DPH, t.j. znaleckým ústavom určenou výškou primeraných nákladov na opravu vozidla J. odpočítala sumu 2.473,43 Eur, výšku DPH sumu 1.928,34 Eur, výšku nepriznaných položiek za kapotu a disk pravého kolesa vrátane nákladov na použitý materiál a práce vykonané v súvislosti s výmenou týchto dielov (vychádzajúc z výpovede znalca doc. F..

H., K., na pojednávaní) a sumu 521,94 Eur titulom zmluvnej spoluúčasti žalobcu v dojednanom rozsahu a z dôvodu späťvzatia žaloby v tejto časti súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie 9.916,87 Eur zastavil, vo zvyšnej časti zamietol, keď je nepochybné, že súd prvej inštancie si osvojil hore uvedený výpočet, pričom žalobca k spôsobu výpočtu v odvolaní žiadne námietky nevzniesol, okrem námietok vo vzťahu k správnosti výpočtu nákladov na opravu motorového vozidla podľa znaleckého posudku znaleckého ústavu. Na základe teda už vyššie uvedeného odvolací súd dospel po preskúmaní veci k názoru, že odvolacie námietky žalobcu dôvodné nie sú, a preto postupom v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorou žalobu vo zvyšnej časti zamietol, potvrdil.

22. Predmetom odvolacieho prieskumu nebol doplniací rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 9C/221/2015 - 610 zo dňa 13. 08. 2021, keďže tento odvolaním žalobcu napadnutý nebol.

23. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol výrokom III. rozsudku tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania pri aplikácii ustanovenia § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 CSP a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania s poukazom na to, že žaloba žalobcu bola sčasti dôvodná vo výške 9.916,87 Eur s 9,05 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 30. 09. 2014 do 01. 04. 2020 (konanie v časti o zaplatenie 9.916,87 Eur bolo z dôvodu späťvzatia žaloby zastavené). Sčasti istiny 5.765,26 Eur s 9,05 % úrokom z omeškania ročne od 30. 09. 2014 do zaplatenia dôvodná nebola, pričom súd poukázal na to, že pomerom úspechu a neúspechu 60:40 zistil, že sa blíži k 50 %, a preto rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Odvolací súd preskúmal výrok III. rozsudku, ktorý bol napadnutý aj odvolaním žalobcu a z dôvodu vecnej správnosti v zmysle § 387 ods. 1 CSP výrok III. rozsudku súdu prvej inštancie potvrdil, berúc do úvahy aj skutočnosť, že žalobca ako odvolateľ síce podal odvolanie aj proti výroku III. rozsudku súdu prvej inštancie, pričom však vo vzťahu k tomuto výroku neuviedol v odvolaní žiadne odvolacie námietky.

24. Súd prvej inštancie ďalej výrokmi IV., V. a VI. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť znalcom znalečné, špecifikované vo výrokoch IV., V. a VI., ktoré výroky odvolací súd podrobil odvolaciemu prieskumu z dôvodu, že sa jedná o výroky závislé na výroku vo veci samej, pričom zároveň žalobca aj voči týmto výrokmi rozsudku súdu prvej inštancie (výrok IV., V. a VI.) podal odvolanie. Odvolací súd preskúmaním odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vo vzťahu k výrokmi IV., V. a VI. v spise súd prvej inštancie správne poukázal na ust. § 262 ods. 1 a ods. 2 CSP, avšak tieto nesprávne aplikoval, keďže rozsudkom vo veci samej rozhodol o výške náhrady trov dôkazov, a zároveň preskúmaním rozhodnutia súdu, konkrétne bodu 52 odôvodnenia je zrejmé, že toto odôvodnenie trpí vadou nepreskúmateľnosti z dôvodu neuvedenia riadneho odôvodnenia, a to predovšetkým vo vzťahu k povinnosti žalobcu zaplatiť Ing. Andrejovi Haringovi znalečné vo výške 50,12 Eur, Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline sumu 1.185,84 Eur a F.. K. H. 94,92 Eur. Odvolací súd poukazuje na ust. § 253 CSP s tým, že pokiaľ nedošlo k vysporiadaniu preddavku pred rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, musí byť oprávnenej osobe riadne priznaný nárok na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP proti konkrétnej sporovej strane. V prípade, ak súd neuloží povinnosť nahradiť trovy konania žiadnej sporovej strane, vysporiada sa s nárokom na náhradu trov dôkazu tak, že oprávnenej osobe ho prizná proti tej strane sporu, ktorá jeho vykonanie navrhla a v prípade dôkazu vykonaného bez návrhu proti tomu zaujme, koho bol dôkaz vykonaný. Toto pravidlo platí všeobecne, teda aj o trovách presahujúcich hodnotu zloženého preddavku. O výške náhrady trov a o jej prípadnom vysporiadaní preddavku rozhodne následne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník a ktoré súd doručí sporovým stranám a osobe oprávnenej na plnenie. Súd prvej inštancie teda pri rozhodovaní o veci samej mal rozhodovať o nároku na náhradu trov konania postupom v zmysle § 262 ods. 1 CSP proti konkrétnej sporovej strane. Pri rozhodovaní bolo potrebné (vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie vo veci trov konania strán sporu rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania) vysporiadať sa s nárokom na náhradu trov dôkazu tak, že oprávnenej osobe ho prizná proti tej strane sporu, ktorá jeho vykonanie navrhla. V prípade, že dôkaz bol vykonaný bez návrhu niektorej sporovej strany, je potrebné vziať do úvahy, v záujme koho bol dôkaz vykonaný, pričom zároveň je potrebné vo vzťahu k predloženým súkromným znaleckým posudkom znalcami F.. K. H. a Ing. M. E. vysporiadať sa s otázkou, či písomne vyhotovené znalecké posudky majú predpísané náležitosti podľa § 17 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a či obsahujú doložku o tom, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku. V prípade, že predložené súkromné znalecké posudky spĺňajú náležitosti znaleckého posudku a títo znalci boli vypočutí v konaní pred súdom, je potrebné pri rozhodovaní vziať do úvahy aj ust. § 51a ods. 6 vyhlášky č. 543/2005 Z. z. V prípade,

že by predložené súkromné znalecké posudky nespĺňali zákonom predpísané náležitosti písomne vyhotoveného znaleckého posudku, je potrebné vyhodnotiť, či vylúčaná osoba na pojednávaní má nárok na znalečné alebo svedočné. Keďže súd prvej inštancie vyššie uvedené okolnosti žiadnym spôsobom nevyhodnocoval (z odôvodnenia rozhodnutia to nevyplýva), odvolací súd musel postupom v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP rozsudok v odvolaní napadnutých výrokoch IV., V. a VI. zrušiť a v tejto časti vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

25. Keďže odvolací súd čiastočne zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, o náhrade trov odvolacieho súdu rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí postupom v zmysle § 396 ods. 3 CSP.

26. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).